

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

15 juni 2001

ONTWERP VAN DECREET

**tot wijziging van het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen
en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport
uitgebracht door de heer Marino Keulen**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Jos Stassen.

Vaste leden :

de heren Carl Decaluwe, Eddy Schuermans, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Mieke Van Hecke ;

de heren Frans De Cock, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Cis Schepens ;

mevrouw Marijke Dillen, de heren Julien Librecht, Miel Verrijken ;

de heren Chokri Mahassine, Dany Vandenbossche ;

de heer Jos Stassen ;

mevrouw Margriet Hermans.

Plaatsvervangers :

mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, de heren Luc Martens, Freddy Sarens, Gilbert Vanleenhove ;

de heren André Denys, Jacques Devolder, Jacques Laverge, Paul Wille ;

mevrouw Niki De Gryze, de heren Pieter Huybrechts, Felix Strackx ;

de heren Peter De Ridder, André Van Nieuwkerke ;

de heer Jo Vermeulen ;

de heer Herman Lauwers.

Zie :

686 (2000-2001)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

– Nr. 2 : Amendementen

– Nr. 3 : Verslag over hoorzitting

INHOUD

	Blz.
1. Toelichting door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking	4
2. Algemene bespreking	10
3. Artikelsgewijze bespreking en stemming	16
4. Eindstemming	22
Tekst aangenomen door de commissie	23

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Cultuur, Media en Sport vergaderde op 16, 17 en 31 mei 2001 over het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid.

Op woensdag 16 mei werd het ontwerp van decreet toegelicht door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

Op donderdag 17 mei werd een hoorzitting georganiseerd met deskundigen uit het veld (*Parl. St.* VI. Parl. 2000-2001, nr. 686/3).

Op donderdag 31 mei volgde de bespreking en de stemming.

1. Toelichting door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking

De minister stelt dat de ontwerp teksten die voorliggen niet het resultaat zijn van een eenzijdige visie van het kabinet of de administratie. De wijzigingen kregen vorm na verschillende vergaderingen van de stuurgroep 'herziening decreet lokaal'. Deze stuurgroep werd samengesteld uit vertegenwoordigers van het kabinet en de afdeling Jeugd en Sport, van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, een vertegenwoordiger van de VVP (Vereniging van Vlaamse Provincies) en de VVSG (Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten), een vertegenwoordiger van de VVJ (Vereniging van Vlaamse Jeugddiensten en -consulenten) en een 4-koppige delegatie van de Jeugdraad van de Vlaamse Gemeenschap.

Deze tekst houdt ook rekening met de bedenkingen die gemaakt zijn in het kader van de opmaak van een eerste Vlaams jeugdwerkbeleidsplan, meer bepaald in de stuurgroep, alsook met de thematische en provinciale hoorzittingen in de loop van maart en april 2000. Samen met het gegeven dat de verschillende vertegenwoordigers in de stuurgroep 'herziening decreet lokaal' de bevindingen steeds hebben teruggekoppeld naar hun achterban, mag toch wel gesteld worden dat deze ontwerp teksten gedragen worden door een grote en representatieve groep binnen het Vlaamse jeugdwerkveld.

– Het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind

Voor het eerst komt er in een Vlaams decreet een expliciete verwijzing naar artikels uit het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (ontwerpdecreet artikel 3) : alle lokale jeugdwerkinitiatieven moeten het IVRK eerbiedigen.

– De Vlaamse Gemeenschapscommissie

Voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie wordt voor de jeugdwerkbeleidsplanning een termijn van 5 jaar in plaats van 3 jaar ingevoerd (ontwerpdecreet artikel 4). Dit als tegemoetkoming aan de bestuurlijke realiteit in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

– Een nieuwe inhoudelijke indeling van het jeugdwerkbeleidsplan

Er komt een nieuwe indeling van het jeugdwerkbeleidsplan met de verplichte beschrijving van de volgende 8 beleidsmaatregelen (ontwerpdecreet artikel 4). Deze verplichte beschrijving moet de inhoud en de overzichtelijkheid van het jeugdwerkbeleidsplan ten goede komen.

- 1) jeugdwerk ondersteunen : subsidies, materiële steun en dienstverlening ;
- 2) kadervorming. Dit is nog steeds het voornaamste argument om aan de kwaliteit van het jeugdwerk te werken. De regel die voorschrijft dat 5 percent van de middelen die de gemeenten toegerekend krijgen aan kadervorming moet worden besteed, is geschrapt ;
- 3) toegankelijkheid van het jeugdwerk : beschrijving van de doelgroepspecifieke werkingen als de werkingen die inspanningen leveren om hun werking toegankelijk te maken voor specifieke doelgroepen ;
- 4) participatie en terugkoppeling ;
- 5) jeugdwerkinfrastructuur ;
- 6) geïntegreerd jeugdwerkbeleid ;

+ op de horizontale as :

- afstemming met plannen in het kader van het Sociaal Impulsfonds, Buitenschoolse Kinderop-

vang, lokaal cultuurbeleid, veiligheids- en samenlevingscontracten ;

- afstemming met andere interessante lokale beleidsplannen indien gewenst ;
- afstemming met beleidsdoelstellingen en -acties van de omliggende gemeenten ;

+ op de verticale as :

- afstemming met beleidsdoelstellingen en -acties van de provinciale of Vlaamse overheid (bijvoorbeeld subsidies experimenteel jeugdwerk) ;

7) ruimte voor de jeugd ;

8) communicatie en informatie voor de jeugd.

De beleidsmaatregelen 1, 2, 3, 4, 5 komen ook nu al ruimschoots in beeld bij de bestaande jeugdwerkbeleidsplannen. De beleidsmaatregelen 6, 7 en 8 zijn een eerste beweging naar een meer geïntegreerd jeugdbeleid op lokaal vlak.

Per hoofdstuk moeten volgende elementen beschreven worden (zie ontwerpbesluit 1, artikel 5, § 1) (eigenlijk was dit de vorige inhoudstafel van de oude jeugdwerkbeleidsplannen) :

- 1) een situatieschets met objectieve gegevens ;
- 2) bijzondere gegevens met betrekking tot de behoeften van de jeugd en het jeugdwerk ;
- 3) de visie en de doelstellingen die het gemeentebestuur wil bereiken ;
- 4) een overzicht van de concrete acties (en hun financiële weerslag) die zullen worden ondernomen.

– *Inspraak*

Bij de opmaak van het jeugdwerkbeleidsplan moeten de lokale particuliere jeugdwerkinitiatieven en de bevoorrechte getuigen betrokken worden. Ook kinderen en jongeren blijven expliciet vermeld (gecoördineerd decreet artikel 3, § 4).

De gemeentebesturen moeten bovendien in het jeugdwerkbeleidsplan een hoofdstuk besteden aan de communicatie en informatie voor de jeugd als ook aan de participatie en terugkoppeling, niet alleen bij de opmaak, maar nu ook bij de uitvoering

en de evaluatie van het jeugdwerkbeleidsplan in zijn concrete acties (ontwerpdecreet artikel 4).

Alle gemeentebesturen die zelf een jeugdwerkbeleidsplan opmaken, moeten nu beschikken over een gemeentelijke jeugdraad (ontwerpdecreet artikel 10). Deze gemeentelijke jeugdraad moet overkoepelend zijn voor eventuele jeugdraden opgericht of erkend voor delen van de betrokken gemeenten. Dit is ook het geval voor de jeugdraad van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, met dien verstande dat eventueel erkende jeugdraden van de gemeenten uit het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad het Nederlandstalig jeugdwerk moeten bevorderen en hoofdzakelijk zijn samengesteld uit de vertegenwoordigers van de geïnteresseerde Nederlandstalige jeugdwerkinitiatieven en Nederlandstalige kinderen en jongeren uit deze gemeenten.

Niet alleen de lokale jeugdwerkinitiatieven moeten kunnen lid worden van de jeugdraad, ook alle geïnteresseerde kinderen en jongeren uit de gemeente moeten kunnen worden gecoöpteerd. Er werd gekozen voor coöptatie en niet voor automatische opname omdat de jeugdraden zelf moeten kunnen bepalen hoeveel kinderen en jongeren er naast de vertegenwoordigers van het jeugdwerk kunnen worden opgenomen om de jeugdraad werkbaar te houden.

Politieke mandatarissen kunnen geen lid zijn van de jeugdraad. En het lidmaatschap van de jeugdraad kan niet als voorwaarde gesteld worden om voor subsidiëring in aanmerking te komen.

De jeugdraad heeft een ruim adviesrecht. Het college van burgemeester en schepenen (in de VGC het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie) moet dan weer afwijkingen op de uitgebrachte adviezen motiveren.

– *Functies van het jeugdwerk*

Bij de functies voor het lokale jeugdwerk wordt de functie 'bevorderen van integratie door opvang en begeleiding van groepen die voornamelijk uit maatschappelijk achtergestelde kinderen en jongeren bestaan' weggelaten (ontwerpdecreet artikel 5). Met deze doelgroep doet men immers dezelfde activiteiten omschreven in de andere functies, bovendien wordt de subsidiëring van gemeentebesturen voor het werken aan de toegankelijkheid van het jeugdwerk voor die doelgroepen nu ook structureel in het decreet ondervangen, terwijl dat vroe-

ger enkel in het uitvoeringsbesluit rond de prioriteit was (ontwerpdecreet artikel 7).

Andere functies worden dan weer verduidelijkt of ontduddeld :

- ‘werken aan structuurveranderingen’ wordt ‘werken aan maatschappelijke en politieke veranderingen’ ;
- creativiteit en amateuristische kunstbeoefening werden ontduddeld : creativiteit wijst op het groepsproces dat groter is dan de vaardigheid, bij amateuristische kunstbeoefening ligt de nadruk op de vaardigheid (bijvoorbeeld vendelzwaaien of het bespelen van een muziekinstrument) ;
- permanente groepsvorming werd toegevoegd omdat dit naast de spelfunctie het best omschrijft waarmee initiatieven van het bewegingstype bezig zijn ;
- bij spel werd ook recreatie gevoegd (bijvoorbeeld heel wat Grabbelpasactiviteiten).
- *Intergemeentelijke samenwerking*

De bepaling dat gemeentebesturen onderling overeenkomsten kunnen afsluiten voor de ondersteuning van jeugdinitiatieven die de gemeentegrenzen overschrijden, werd weggelaten. Bedoeling is dat dergelijke constructies worden ingeschreven in het hoofdstuk ‘jeugdwerk ondersteunen’ of het hoofdstuk ‘geïntegreerd jeugdbeleid’.

- *Gemeenten die geen jeugdwerkbeleidsplan indienen*

De bepaling blijft bestaan dat wanneer de gemeentebesturen verzaken aan het opmaken van een jeugdwerkbeleidsplan, de jeugdwerkinitiatieven samen een jeugdwerkbeleidsplan kunnen indienen voor 80 percent van het initiële trekkingsrecht. Om tegemoet te komen aan de verzuchtingen terzake van het jeugdwerk in de faciliteitengemeenten wordt de subsidie van VZW De Rand wel met 1 miljoen frank verhoogd vanaf 2002. Het jeugdwerk in de rand heeft, volgens de bevoorrechte getuigen, immers geen nood aan meer middelen, maar wel aan extra professionele begeleiding. Ook via de provincie Vlaams-Brabant kan voorlopig nog altijd een extra beroepskracht voor VZW De Rand worden aangetrokken. In totaal zou dit dan 3 beroepskrachten voor 6 faciliteitengemeenten inhouden (er is er nu al 1).

- *Geïntegreerd jeugdbeleid op lokaal vlak*

De afstemming van het jeugdwerkbeleidsplan met andere voor het jeugdwerk op lokaal vlak relevante beleidsplannen wordt gevraagd. Het gemeentebestuur bepaalt in overleg met de adviesorganen welke beleidsplannen voor het jeugdwerk relevant zijn (ontwerpbesluit 1, artikel 5, § 3).

Deze afstemming moet een verbetering van het goed bestuur ten aanzien van kinderen en jongeren en het jeugdwerk, alsook optimaal gebruik van de beschikbare middelen (financieel, logistiek en op het vlak van de dienstverlening) met zich meebrengen.

- *Kritische resultaatsindicatoren*

In het jeugdwerkbeleidsplan moeten per concrete actie resultaatsindicatoren worden aangegeven waarop de gemeenten door het jeugdwerk en de administratie willen beoordeeld worden (ontwerpbesluit 1, artikel 5, § 1).

- *Verantwoordingsplicht voor gemeentebesturen*

Wanneer het gemeentebestuur of de Vlaamse Gemeenschapscommissie beslist om zelf via de eigen diensten invulling te geven aan een concrete actie, terwijl een particulier jeugdwerkinitiatief heeft aangeboden om dat te doen, dan moet in het jaarplan de volledige argumentatie hiervoor worden opgegeven (ontwerpbesluit 1, artikel 7, § 2).

De gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie moeten in het werkingsverslag zelf aantonen dat een verhoogde subsidie krachtens het decreet niet leidt tot een vermindering van de eigen inspanningen terzake (ontwerpbesluit 1, artikel 8, § 1).

Eén van de kwaliteitshoofdstukken vraagt trouwens ook de visie op terugkoppeling op die inspraak (ontwerpdecreet artikel 4).

Binnen het hoofdstuk op de adviesraden worden gemeentebesturen daarenboven verplicht te motiveren waarom ze van de adviezen van de jeugdraad afwijken (ontwerpdecreet artikel 10).

- *Verdeling van de middelen*

Er wordt voor het decreet 2.851.000 euro voorzien (ongeveer 650,7 miljoen frank). Dit betekent een stijging met 136,7 miljoen frank en 1 miljoen frank voor VZW De Rand. De verdeling over de ge-

meenten wordt als volgt berekend (ontwerpdecreet artikel 7) :

- 6 percent voorafname voor de VGC (dit is een stijging met netto ongeveer 8 miljoen frank) ;
- 94 percent :
 - maximum 20 percent en minstens 115 miljoen frank (in ons rekenblad 18,8 percent) voor de gemeenten (46 in totaal) geselecteerd op de jeugdspecifieke kansarmoede-indicatoren. Deze middelen worden aan de gemeenten toegekend ;
 - minstens 80 percent (bedrag D) :
 - 80 percent evenredig met het aantal inwoners jonger dan 25 jaar (dit is een stijging met netto ongeveer 12 miljoen frank) ;
 - 20 percent prioriteit voor die gemeenten die te kennen geven een jeugdruimteplan op te maken, evenredig verdeeld volgens het aantal inwoners jonger dan 25 jaar (dit is een stijging met netto ongeveer 7 miljoen frank).

Onder werkingsmiddelen worden ook personeelstoelagen begrepen (ontwerpdecreet artikel 8 en memorie van toelichting). Investeringskosten zijn enkel subsidiabel als het gaat om particuliere jeugdwerkinfrastructuur. Kosten voor bouw, verbouwing, verwerving of onderhoud worden aldus in aanmerking genomen.

– *Jeugdspecifieke kansarmoede-indicatoren*

De jeugdspecifieke kansarmoede-indicatoren zijn gelijkaardig aan die van vorig decreet. Wel worden naast Turken en Maghrebijnen nu ook andere SIF-vreemdelingen (met uitzondering van die allochtonen die uit de rijkste landen van de wereld komen) in aanmerking genomen (elk voor de helft van 1 van de 6 indicatoren).

De indicator die lage scholing duidt, wordt in 3 gesplitst : BSO, Buitengewoon Onderwijs en leerlingen in het Deeltijds Onderwijs. Elke deelindicator wordt even zwaar gewogen (1/18 van de uiteindelijke indicator). Op deze manier worden leerlingen van het buitengewoon onderwijs (34.246 leerlingen) en het deeltijds onderwijs (5.070 leerlingen) zwaarder in beeld gebracht dan leerlingen in het beroepsonderwijs (71.178 leerlingen). Recent onderzoek gaf trouwens aan dat leerlingen uit maatschappelijk achtergestelde gezinnen een grote kans

hebben om in het buitengewoon onderwijs terecht te komen.

De oude indicator die verwijst naar het aantal kinderen bij alleenstaande ouders werd weggelaten. Deze indicator houdt geen rekening met nieuwe samengestelde gezinnen of nieuwe gezinsmodellen en bracht plotseling gemeenten als Sint-Martens Latem in beeld (ontwerpbesluit 1, artikel 2).

– *Garanties voor de Werkingen Kansarme Jeugd (ontwerpbesluit 1, artikel 2)*

De garanties voor de Werkingen Kansarme Jeugd worden bijna volledig afgeschaft. Er is enkel nog een tegemoetkoming voor gemeenten met jeugdwerk met garanties die er netto op zouden achteruitgaan (zonder de middelen voor de prioriteit in rekening genomen). De gemeentebesturen beslissen nu volledig zelf aan welke jeugdwerkinitiatieven ze middelen geven voor de toegankelijkheid van het jeugdwerk. Het totaal aan middelen voor die jeugdwerkinitiatieven die bijzondere inspanningen leveren naar de achtergestelde doelgroepen toe stijgt wel fundamenteel (ongeveer 22 miljoen frank).

– *Jaarplan*

Bij het jaarplan moeten enkel gewijzigde of nieuwe subsidiereglementen worden toegevoegd. Vroeger moesten telkens alle reglementen worden meegestuurd (ontwerpbesluit 1, artikel 7, § 8).

– *Bezwaar door het jeugdwerk*

De mogelijkheden om een bezwaar in te dienen worden voor het jeugdwerk aanzienlijk uitgebreid :

- vroeger kon men alleen bezwaar indienen tegen het jeugdwerkbeleidsplan, nu ook tegen het jaarplan en het werkingsverslag ;

- vroeger kon alleen het adviesorgaan of een jeugdwerkinitiatief met een gesubsidieerd personeelslid bezwaar indienen, nu kunnen alle jeugdwerkinitiatieven die menen dat hun rechten geschaad worden klacht indienen zowel bij het ontwerp van jeugdwerkbeleidsplan, het jeugdwerkbeleidsplan, het jaarplan of het werkingsverslag (ontwerpbesluit 1, artikel 10, § 1 en § 2).

Bedoeling is onder meer dat op de afdeling Jeugd en Sport een draaiboek voor bezwaarprocedures

wordt uitgewerkt. Hierin moet in eerste instantie bemiddeling centraal staan.

– Jeugdruimteplan

De nieuwe prioriteit luidt ‘ruimte voor het jeugdwerk, kinderen en jongeren’. Gemeentebesturen die een jeugdruimteplan opstellen en uitvoeren krijgen een verhoogd trekkingsrecht. Het jeugdruimteplan moet spreken over plannen in verband met de formele (uitdrukkelijk toegewezen aan het jeugdwerk, kinderen en jongeren) en informele jeugd(werk)infrastructuur (openbare ruimte en infrastructuur spontaan gebruikt door kinderen en jongeren). De ruimte die in beeld wordt gebracht kan zich evenwel beperken tot de ruimte ‘te gebruiken in de vrije tijd’. Ook de gevolgen voor de gemeentelijke ruimtelijke ordening moeten in beeld worden gebracht. Het verhoogde trekkingsrecht wordt bepaald aan de hand van het aantal kinderen en jongeren in de gemeente jonger dan 25 jaar.

De gemeentebesturen die een jeugdruimteplan wensen op te maken moeten dit aankondigen in het jeugdwerkbeleidsplan. Daarnaast moet aan de afdeling Jeugd en Sport voor 1 januari van het jaar van uitvoering van het jeugdruimteplan een verklaring worden afgelegd waarin de indiening van het jeugdruimteplan wordt aangekondigd. Deze jeugdruimteplannen moeten uiterlijk op 31 mei van het eerste jaar van uitvoering op de afdeling Jeugd en Sport, samen met het jaarplan worden ingediend. Dit heeft te maken met de vastlegging van het restkrediet dat tijdig moet worden overgeheveld naar het Cultuurinfrastructuurfonds voor jeugdinfrastructuur met een bovenlokale functie.

Het jeugdruimteplan loopt minimum voor de periode tot en met 2004. Volgende aspecten moeten in beeld worden gebracht :

- 1) een beschrijving van de bestaande situatie ;
- 2) een weergave van de behoeften van kinderen en jongeren en een beschrijving van de wijze waarop deze behoeften werden vastgesteld ;
- 3) een weergave van de behoeften van het jeugdwerk en een beschrijving van de wijze waarop deze behoeften werden vastgesteld ;
- 4) de visie en algemene doelstellingen van het gemeentebestuur voor het jeugdruimteplan ;

5) een overzicht van de concrete acties die in het kader van voornoemde doelstellingen zullen worden ondernomen ;

6) per concrete actie geeft het college bovendien een concreet tijdschema voor de uitvoering van deze acties en stelt het voor zichzelf een beoogd resultaat met aanduiding van één of meer resultaatindicatoren hiervoor ;

7) per concrete actie de meerjarenbegroting die voor de uitvoering ervan werd vastgesteld ;

8) de wijze waarop deze concrete acties zullen getoetst worden aan allerlei wettelijke bepalingen en politieverordeningen inzake veiligheid, hygiëne, beperking van de geluidsoverlast en andere ;

9) de gevolgen van die concrete acties voor de ruimtelijke ordening.

Ook jeugdwerkinitiatieven uit gemeenten die geen gemeentelijke jeugdwerkbeleidsplan opmaakten kunnen zelf een afgeslankt jeugdruimteplan opmaken, beperkt tot de eigen jeugdwerkinfrastructuur.

– Procedure en overgangsmaatregelen

De procedure, en de termijnen aan de procedure verbonden, ondergaan geen fundamentele wijzigingen. Enkel de datum waarop uiterlijk het ontwerp van jeugdwerkbeleidsplan aan de gemeentelijke jeugdraad voor advies moet worden bezorgd (15 april), werd geschrapt. Niettemin moet het ontwerp van jeugdwerkbeleidsplan samen met het advies van de gemeentelijke jeugdraad en het antwoord van het college van burgemeester en schepenen uiterlijk op 1 juni op de afdeling Jeugd en Sport worden ingediend (ontwerpbesluit 1, artikel 6, § 2). De jeugdraad behoudt hierbij evenwel een adviestermijn van 30 dagen (ontwerpbesluit 1, artikel 4).

Vanzelfsprekend werden de nodige overgangsmaatregelen ingevoerd (in het ontwerpdecreet artikelen 11-14) :

- een eerste jeugdwerkbeleidsplan in de VGC loopt over de periode 2002-2005 ;
- de gemeentebesturen krijgen de tijd tot 31 december 2002 om een gemeentelijke jeugdraad op te richten of aan te passen aan de nieuwe bepalingen ;

- per uitzondering wordt de prioriteit voor de periode 2002-2004 eenmalig in het decreet vastgelegd, nl. jeugdruimtebeleid ;
- idem voor het bedrag voorbehouden voor de gemeentebesturen geselecteerd op basis van de jeugdspecifieke kansarmoede-indicatoren (in het ontwerpbesluit 1, artikel 13) ;
- uitzonderlijk wordt er voor de jeugdwerkbeleidsplanperiode 2002-2004 geen einddatum voorzien voor de indiening van het ontwerp van jeugdwerkbeleidsplan bij de afdeling Jeugd en Sport (normaal 1 juni) ;
- uitzonderlijk moet het ontwerp van jeugdwerkbeleidsplan pas voor 15 februari 2002 aan de gemeenteraad ter goedkeuring worden voorgelegd (normaal 15 oktober).

Met deze laatste 2 overgangsmaatregelen wordt uitdrukkelijk tegemoet gekomen aan de verzuchtingen van de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap.

Voor de jeugdwerkinitiatieven die bij ontstentenis van een gemeentelijk jeugdwerkbeleidsplan samen zelf een jeugdwerkbeleidsplan opstellen, worden de termijnen eenvormig gemaakt met de gemeentebesturen. Zo wordt een termijn ingevoerd voor het indienen van een jeugdwerkbeleidsplan : namelijk 1 juni van het eerste jaar van de planperiode ; en zo wordt de datum waarop het werkingsverslag moet ingediend zijn, ook op 1 juni gebracht (ontwerpbesluit, artikel 12).

– *Elementen van discussie*

Met de bezorgdheden en inhoudelijke accenten die in de adviezen van de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap werden geformuleerd, werd in grote mate rekening gehouden in de definitieve teksten. Toch werd de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap niet altijd gevolgd en werd eerder rekening gehouden met de argumentatie van de VVSG of de VVJ of de afdeling Jeugd en Sport.

De Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap blijft het bijvoorbeeld betreurenswaardig vinden dat het jeugdwerk in gemeenten die geen eigen jeugdwerkbeleidsplan schrijven, slechts 80 percent van het trekkingsrecht te verdelen krijgt, terwijl het jeugdwerk in deze gemeenten zelf volledig instaat voor de opmaak, uitvoering en opvolging van het plan, zonder steun van het gemeentebestuur.

Het is volkomen juist dat hierbij het aspect participatie onder druk komt te staan, maar er is ook het grote uitgangspunt van de complementariteit. Overheid en jeugdwerk zijn inderdaad samen verantwoordelijk voor een goed jeugdwerkbeleid : net daarom moet het jeugdwerk de lokale overheid blijven stimuleren om een jeugdwerkbeleidsplan op te stellen. De rechtstreekse subsidies vanuit de Vlaamse overheid voor de lokale jeugdwerkinitiatieven zijn slechts een nood- en tussenoplossing. Net omdat ook in deze gemeenten het jeugdwerk, de kinderen en jongeren, het recht hebben op een gevarieerd jeugdwerkaanbod, werd de uitzondering ingeschreven dat in uitzonderlijke gevallen de jeugdwerkinitiatieven samen zelf een jeugdwerkbeleidsplan en zelfs een jeugdruimteplan kunnen indienen.

Het advies van 6 december 2000 ging in op de herwerkte versie van het ontwerp van besluit rond de opmaak van gemeentelijke jeugdruimteplannen. In dit advies stelt de jeugdraad uitdrukkelijk dat het zich niet kan vinden in het opzet om de bijkomende middelen voor wie inschrijft op de prioriteit, los te koppelen van de uitgaven die aan de prioriteit verbonden zijn. Over deze loskoppeling werden lange en boeiende gesprekken gevoerd binnen de stuurgroep belast met de herziening van dit decreet. Argumenten voor en tegen kruisten de vergadertafel. Belangrijkste argumenten voor de loskoppeling waren uiteindelijk het gegeven dat de impuls die met de nieuwe prioriteit werd gegeven eerder planmatig dan financieel is en het feit dat een jeugdruimteplan, dat meer wil zijn dan enkel en alleen een jeugdwerkruimteplan, onevenredig meer niet-subsidiabele uitgaven genereert.

De jeugdraad herhaalde zijn stelling nog eens op 28 maart 2001. Ze bracht toen een nieuw argument in, namelijk de stelling uit het Vlaams jeugdwerkbeleidsplan, dat 'het prioriteitenbeleid niet langer gebruikt kan worden voor de structurele ondersteuning van bepaalde jeugdwerkverenigingen of projecten'. Deze stelling wordt ook met de loskoppeling niet overtreden. De stelling betrof immers de structurele ondersteuning van een welbepaalde deelsector, nl. het jeugdwerk voor maatschappelijk achtergestelde kinderen en jongeren. Bovendien brengt de loskoppeling niet noodzakelijk een verhoging van de subsidiëring van de werkingskosten van bepaalde initiatieven met zich mee, maar laat de loskoppeling onder meer een verschuiving van middelen van de gewone naar de buitengewone begroting toe. Deze verschuiving moet toelaten dat de doelstellingen en concrete acties uit het jeugdruimteplan ook effectief kunnen gerealiseerd worden.

In het advies van 28 maart 2001 stelt de jeugdraad vragen bij de overheveling van de overschotten van het besluit betreffende de jeugdruimteplannen naar het Fonds voor Culturele Infrastructuur. Nochtans waren ook de vertegenwoordigers van de jeugdraad binnen de stuurgroep belast met de herwerking van het decreet, het er over eens dat deze overheveling als de minst kwade van alle gesuggerende oplossingen kon worden aanvaard. Des te meer daar zij verwachten dat het overgrote deel van de gemeentebesturen op de prioriteit zal inschrijven en het restkrediet minimaal zal blijven.

In advies 5 van 7 maart 2001 breekt de jeugdraad tenslotte nog een lans voor het verlagen van de leeftijdsgrens binnen dit decreet van zes naar drie jaar. Omdat het wetgevend proces toen al te ver gevorderd was, werd op deze verzuchting niet verder ingegaan.

Ondanks de zojuist vernoemde meningsverschillen met de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap, kan wel degelijk gezegd worden dat de bedenkingen van de stuurgroep, belast met de herwerking van het decreet, en de adviezen van de jeugdraad in belangrijke mate werden opgevolgd. Het proces van herwerking, waarin alle actoren zich engageerden, zal er ongetwijfeld toe hebben bijgedragen dat het decreet een ruim draagvlak zal vinden bij het werkveld. Ik wil al diegenen die tientallen uren besteedden aan het bijwonen van de vergaderingen en de hoorzittingen dan ook uitdrukkelijk danken en hoop dat het Parlement straks ook een gelijkaardige appreciatie zal uitspreken.

2. Algemene bespreking

– Algemene beschouwingen

De heer Herman Lauwers meent dat voorliggend ontwerp van decreet een goede verfijning is van het decreet van 1993 “houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid”. Dit decreet vormde het sluitstuk van een evolutie die reeds van in 1974 werd ingezet. Toen schreven de heren Guido Vereecke – toenmalig Algemeen Secretaris van de Chiro en huidig intendant van de het Vlaams Cultuurhuis de Brakke Grond te Amsterdam – en Mark Suykens – toen algemeen secretaris van de KSA en momenteel directeur van de VVSG – een artikel waarin een pleidooi werd gehouden voor de decentralisatie van het jeugdwerkbeleid. Pas na 20 jaar, met het decreet van 1993, werd dit gerealiseerd. Een van de belangrijkste innovaties was toen de communica-

tieve planning, die in verschillende decreten werd overgenomen. Voor het eerst werd ook, en dit na een lange discussie, een vast getal ingeschreven in een decreet.

De heren Herman Lauwers, Marino Keulen, Peter De Ridder en Jos Stassen menen uit de hoorzitting te kunnen besluiten dat het ontwerp van decreet door het veld vrij positief wordt onthaald. Het is belangrijk om te benadrukken dat men van een controlemodel evolueert naar een overlegmodel, waarbij door de overheid ook meer middelen ter beschikking worden gesteld. Ook het feit dat de ruimte voor jongeren een nieuwe prioriteit is, is een gunstige evolutie, samen met het integreren van de werkingen voor kansarmoede in het reguliere beleid. De sprekers hopen dat er zich met voorliggend ontwerp van decreet een nieuwe dynamiek in het lokaal jeugdwerkbeleid zal ontwikkelen.

De heer Jos Stassen meent dat de aandacht voor de psychische én fysieke ruimte voor jongeren zeer innovatief is. Hij is benieuwd hoe de lokale besturen zullen omspringen met de mogelijkheden die inzake ruimte voor jongeren in het decreet liggen vervat.

Mevrouw Mieke Van Hecke heeft geen problemen met de grote lijnen van de wijzigingen aan het decreet, omdat de basisfilosofie van het decreet van 1993 behouden blijft en men rekening heeft gehouden met de resultaten en aanbevelingen uit het VVJG-onderzoek van 1997 en de parlementaire resolutie inzake het voeren van een lokaal Jeugdwerkbeleid (*Parl. St. VI. Parl. 1997-1998, nr. 871/1*). De spreker is ook blij met de budgetverhoging, al moeten er vanuit de Vlaamse overheid voldoende impulsen komen om deze extra middelen op een zinvolle manier te besteden. Ook moet de administratie een grondige controle uitoefenen op de besteding van deze middelen. De spreker hoopt dat aangekondigde wijzigingen aan het provinciale en het landelijke Jeugdwerkdecreet ook gepaard gaan met dergelijke substantiële budgetverhogingen, immers, het belang dat de overheid hecht aan het jeugdwerk mag best wel pecuniair worden uitgedrukt.

Mevrouw Mieke Van Hecke stipt aan dat zij verheugd is over de oplossing die wordt geboden voor de werking met bijzondere doelgroepen en kansarme jongeren. Deze worden geïntegreerd binnen de 80-percentregeling, met behoud van de middelen. Zij sluit zich ook aan bij de vorige sprekers die het belang onderstreepten van de nieuwe prioriteit inzake ruimte voor jongeren, met een extra budget

van 100 miljoen frank. Tevens spreekt zij haar waardering uit voor de verfijningen die zijn aangebracht aan het jeugdwerkbeleidsplan, en voor de aandacht die werd geschonken aan participatie, communicatie en informatie voor kinderen en jongeren in het jeugdwerk.

De minister meent dat voorliggend decreet geen garanties geeft, maar wel extra impulsen geeft vanuit de grote principes die reeds in het decreet van 1993 werden vastgelegd. Hij brengt dan ook hulde aan de initiatiefnemers van het basisdecreet van 1993, waarin de juiste klemtonen werden gelegd. Hij brengt ook hulde aan het jeugdwerk in het algemeen, dat op een zeer open wijze heeft samengewerkt bij de totstandkoming van het decreet.

- *Opmerkingen betreffende de gevolgde procedure en de strikte timing waarin de parlementaire besprekingen worden gedwongen*

Mevrouw Mieke Van Hecke wijst erop dat er een goede parlementaire traditie bestaat om de bespreking en stemming van een belangrijk decreet niet op dezelfde dag te doen en ook om reflectietermijnen te respecteren. Vooral in een éénkamerstelsel is enige bezinning relevant en leidt snel werken vaak tot slordige decreten. Bovendien moet het Parlement zich niet laten opjagen door een regering die een jaar talmt alvorens een decreet in te dienen bij het parlement. Als het parlement zichzelf én de jeugdsector au sérieux neemt, dan moet het de nodige tijd nemen om dit decreet grondig te bespreken.

De spreker stelt ook vast dat bij het ontwerp van decreet geen Kindeffectenrapport (KER) werd gevoegd. Ze meent dat een minister van jeugd het aan zichzelf en aan de kinderen en jongeren verplicht is om bij elk decreet een KER te voegen. Het argument dat het hier om een wijzigingsdecreet gaat, is niet relevant. Toen het decreet in 1993 werd goedgekeurd bestond de KER-procedure nog niet. Dit is dus een reden te meer om over het globale gewijzigde decreet nu een KER te vragen. Minstens had de minister een advies moeten vragen aan de kinderrechtencommissaris.

De minister antwoordt dat de kinderrechtencommissaris op dit ogenblik nog geen advies mag geven aan de regering.

Dit probleem is mevrouw Mieke Van Hecke bekend. Gezien de snelle procedure die aan het Parlement wordt opgedrongen, wordt echter ook aan de commissie de mogelijkheid ontnomen om zelf nog advies aan de kinderrechtencommissaris te

vragen. Er werd trouwens ook geen advies van de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur bij het ontwerp van decreet gevoegd. Nochtans is dit belangrijk, aangezien een groot gedeelte van de verantwoordelijkheid bij de lokale besturen ligt.

De spreker meent dat de voorbereiding inhoudelijk en qua methodiek aanvaardbaar was, inclusief het overleg met sector. Men heeft echter veel te snel moeten werken zodat de jeugdsector moeite kreeg met het tempo. Toen dit overleg klaar was, is het tempo echter gezakt zodat het decreet veel te laat werd ingediend en besproken en men iedereen (jeugdwerk, gemeentebesturen, administratie) onnodig in de problemen heeft gebracht. Dit blijkt ook uit de adviezen van de Vlaamse Jeugdraad en de vragen om uitleg die de spreker hierover in de voorbije maanden heeft gesteld. Ook het feit dat men op alle informatievergaderingen meedeelde dat het ontwerpdecreet al mocht worden toegepast, nog voor de parlementaire bespreking werd aangevat, is niet correct. Het was immers één van de initiële doelstellingen van het decreet van 1993 om jongeren te leren omgaan met democratische besluitvorming in hun gemeente. Want ook al neemt het Parlement voorliggende decreet snel aan, dan nog rijst de vraag naar de datum waarop de gemeenten kunnen beschikken over de definitieve uitvoeringsbesluiten, en de timing van de plannings- en inspraakronde in de gemeenten. Zal deze ronde onder tijdsdruk niet herleid worden tot een nep-inspraak? En welk bedrag moeten de gemeentebesturen inschrijven in hun begroting voor 2002?

De heer Jos Stassen bevestigt als commissievoorzitter dat het ontwerp van decreet op ongewoon snelle manier door de commissie moet worden besproken. De oorzaak van de vertraging dient echter deels te worden gezocht bij het lang uitblijven van het advies van de Raad van State. De timing die in het decreet is opgenomen noopt het Parlement echter tot een snelle bespreking en stemming. De georganiseerde inspraaktechnieken via internet hebben eveneens voor onrust gezorgd in het veld, omdat deze techniek nog volledig nieuw is. Sommigen beschouwden de internetteksten immers ten onrechte als een definitieve versie, terwijl het enig doel was om de inspraak te bevorderen. De spreker deelt echter de mening van een aantal commissieleden dat het voorliggend decreet, net zoals het decreet van 1993, een innoverende werking zal hebben.

De minister erkent dat de timing die werd vooropgesteld voor de goedkeuring van dit decreet, inderdaad nogal ongelukkig werd afgewerkt. Persoonlijk

hoopte hij dat het Parlement dit decreet zou kunnen stemmen tussen eind 2000 en februari 2001. Voor de uitgelopen timing zijn er echter aanvaardbare redenen. Het proces van participatie en terugkoppeling, alsook de werking met een stuurgroep of reflectiegroep hebben ongetwijfeld bijgedragen tot een nog beter en gedragen decreet. Dat bleek trouwens ook op de hoorzitting vorige week. Niettemin heeft dit proces meer tijd gevraagd dan verwacht. Ook het proces om de noodzakelijke kredieten vrij te krijgen heeft de nodige overtuigingskracht gevraagd. Bovendien bleef de advisering bij de Raad van State erg lang uit. De eerste adviesaanvraag werd verstuurd op 8 december 2000, met de vraag voor het verstrekken van een advies binnen een termijn van één week. Deze adviesaanvraag werd door de Raad van State onontvankelijk verklaard. Op 12 januari 2001 werd een hernieuwde vraag voor advies binnen een termijn voor een maand ingediend. Het advies werd pas verstrekt op 5 april 2001.

De minister beseft echter ook dat door de beperkte tijd die er nog rest, het Parlement dit decreet in een recordtempo moet behandelen. Bovendien stelt dit voor de planningsprocessen op het lokale vlak ernstige problemen.

Het plaatsen van ontwerp teksten op het internet zorgde hier en daar voor onrust. Bij elk contact met het werkveld, naar aanleiding van vormings- of denkmomenten, werd zowel door de kabinetsmedewerkers als door de ambtenaren van de afdeling Jeugd en Sport steeds uitdrukkelijk gesteld dat de voorstelling van de ontwerp teksten of de antwoorden op de vragen slechts bij voorbehoud konden worden gegeven. Immers, zowel de Raad van State als het Parlement konden nog de nodige wijzigingen aanbrengen. De via internet of op vormingsmomenten verspreide ontwerp teksten kregen steeds een uitdrukkelijk logo mee waarin het voorlopige karakter van de tekst werd geduid.

Ook de provinciale trefdagen, begin 2001, moeten volgens de minister niet gezien worden als een desavouering van het Parlement. De trefdagen zijn immers een terugkerend vormingsmoment bij het begin van het startjaar. Voornoemde voorwaardelijkheid werd steeds bij het begin van de trefdagen uitdrukkelijk meegegeven. De minister vraagt aan de parlementsleden dan ook begrip voor de nieuwe werkingcultuur die vooral een zo ruim mogelijke communicatie- en informatiestrategie voorstaat, en helemaal niet de bedoeling heeft het Parlement te desavoueren.

Wat de haalbaarheid van de planningsprocessen betreft, verwijst de minister graag naar de overgangsmaatregelen die in het decreet en zijn uitvoeringsbesluiten zijn voorzien.

Zo werd op 23 maart 2001 het lopende besluit gewijzigd, zodat de lokale besturen zich niet aan de door de omstandigheden onmogelijk geworden data moeten houden. In het ontwerpbesluit wordt voorzien dat de jeugdwerkbeleidsplannen eenmalig pas op 15 februari 2002 moeten worden ingediend.

Daarnaast bleek op de hoorzitting van 16 mei 2001 in het Vlaams Parlement dat door het jeugdwerkveld erkend werd dat de lokale besturen ijverig bezig zijn in de trend van de te verwachten wijzigingen in het decreet én dat er zich bijgevolg weinig problemen mogen stellen. Het gegeven dat de jeugdruimteplannen elk jaar uiterlijk op 31 mei samen met het jaarplan moeten worden ingediend, zorgt ervoor dat het absoluut niet nodig is de invoering van de prioriteit met een jaar uit te stellen. De hoorzitting leerde ook dat het werkveld dat trouwens helemaal niet wenst.

- *Versterking van de administratie en actoren in het veld met het oog op een succesvolle uitvoering van het decreet*

Mevrouw Mieke Van Hecke wijst erop dat de administratie moet worden versterkt met het oog op de uitvoering van de nieuwe taken die haar worden toevertrouwd. Niet voor niets werd bij de goedkeuring van het decreet in 1993 geëist dat er 5 inspecteurs zouden worden aangeworven voor het lokaal jeugdwerkbeleid, maar ondertussen blijven er slechts 2,5 voltijds equivalenten over. Door dit nieuwe decreet komen er nog bijkomende opdrachten bij voor de administratie wat een personeelsuitbreiding meer dan noodzakelijk maakt. Als deze vacatures niet onmiddellijk worden ingevuld en geen gepaste opleiding wordt gegeven, hypothekeert dit in ernstige mate de uitvoering van dit decreet. De problematiek wordt nog versterkt door de timing al bijzonder krap is voor de indiening en goedkeuring van de eerstvolgende jeugdwerkbeleidsplannen.

De heren Herman Lauwers en Peter De Ridder sluiten zich aan bij de vraag naar een versterking van de administratie. Bij de inwerkingtreding van het decreet van 1993 werden voor de begeleiding ervan vijf tot zeven ervaringsdeskundigen uit het jeugdwerk door de administratie aangeworven. Intussen zijn een aantal ambtenaren vertrokken. Een nieuwe aanvulling met deskundigen uit het jeugdwerk is onontbeerlijk.

De minister is zich van dit probleem bewust. Ook op de hoorzitting werd gesteld dat een goede personeelsomkadering noodzakelijk is voor de goede uitvoering van het decreet. In de memorie van toelichting bij het decreet van 1993 werd reeds gesteld dat het aantal personeelsleden van niveau A moest worden verhoogd met vier eenheden. Op dat ogenblik waren er op de toenmalige afdeling al drie personeelsleden van niveau A, naast andere personeelsleden voor de ondersteuning, belast met het lokale jeugdwerk. Momenteel bestaat het team uit twee personeelsleden van niveau A. Daarnaast zijn er slechts 1,5 personeelsleden van niveau C, en twee personeelsleden van niveau D ter ondersteuning. De personeelsleden van niveau A worden bovendien ook met andere personeelstaken belast, zoals het beheer van ADJ en JINT, beleidsvoorbereidend werk e.d., zodat zij slechts in zeer beperkte mate kunnen meewerken aan dossierbehandeling en de plaatsbezoeken.

Eind vorig jaar werd door de administratie cultuur een procesimplementatieplan (PIP) en een personeelsplan (PEP) opgesteld voor de processen erkenning, subsidiëring en inspecteren. Dit geldt dus niet voor de beheerstaken, ondersteuning en dergelijke. Deze plannen zullen binnen afzienbare tijd worden goedgekeurd. Hieruit blijkt dat, waar er nu voor deze taken nauwelijks inzet is van personeelsleden van niveau A (inzet voor deze taken momenteel geschat op 0,75 voltijdse equivalenten) dit minimaal dient te worden verhoogd tot vier voltijdse equivalenten niveau A, en 2 voltijdse equivalenten van niveau B en C, waar dit op dit ogenblik 1,5 bedraagt.

Om op korte termijn de nood te lenigen bij het personeel van de administratie cultuur, wordt bij de begrotingscontrole 2001 voorzien in een eerste budget van 10,5 miljoen frank voor een half jaar. Uiteraard zal hiermee ook aan de personeelsbehoefte van de afdeling Jeugd en Sport worden tegemoet gekomen. Er werd beslist om twee personeelsleden niveau A en 1 personeelslid niveau B voor de afdeling Jeugd en Sport aan te werven. De minister is het ermee eens dat dit slechts een eerste aanzet is. In de begroting 2002 moet een ernstige oplossing worden gevonden voor de uitvoering van de komende taken.

De suggestie van de heer Herman Lauwers, dat de nodige ervaringsdeskundigheid inzake jeugdwerk als aanwervingsvoorwaarde moet worden vastgelegd, zal door de minister ter harte worden genomen.

Niet enkel de administratie jeugd moet mede garant staan voor een goede begeleiding bij de uitvoering van dit decreet. Ook andere belangrijke

actoren die mee tot het succes van dit decreet hebben geleid, verdienen volgens mevrouw Mieke Van Hecke ondersteuning vanwege de overheid. Hierbij denkt de spreker aan de organisaties als VVJG en VVSG, maar ook aan Virus of JeP, en zeker ook aan de landelijke jeugdwerkorganisaties. Daarom pleit ze voor extra financiële ondersteuning van professionele medewerkers van landelijke organisaties die lokale afdelingen begeleiden bij de uitvoering van het lokaal jeugdwerkdecreet. Deze financiering kan worden geregeld via het op stapel staande decreet op het Vlaams Jeugdbeleid. Bij de opdrachtsbepaling van het nieuwe Steunpunt Jeugd moet er ook zeker bepaald worden dat er ondersteuning en begeleiding wordt gegeven aan het lokale jeugdwerk.

– *Inspiraak van niet-gebonden jongeren*

De heer Peter De Ridder vraagt aandacht voor het betrekken bij het inspraakproces van niet-gebonden of niet-georganiseerde jongeren. Op lokaal vlak is het immers moeilijk om grote groepen jongeren bij het inspraakbeleid te betrekken. Hij pleit ervoor dat het steunpunt jeugd zich over deze problematiek zou buigen. Hij is overigens verheugd dat in het decreet uitdrukkelijk werd opgenomen dat lidmaatschap van de jeugdraad niet als voorwaarde voor subsidiëring kan worden gesteld. Er zijn immers een aantal gemeenten die deze verplichting in het verleden als voorwaarde voor subsidiëring hebben opgenomen, waardoor de jeugdraad werd bemand door allerlei organisaties die niet echt in de concrete werking waren geïnteresseerd.

De minister stipt aan dat door verschillende actoren reeds een aantal methodieken werden klaargestoomd. Er is de kindeffectenrapportage, VVJ heeft de Kliksons met de bevraging via internet en dergelijke. Belangrijk is dat de kinderen meer en meer worden betrokken bij concrete dossiers, zoals aanleg van speelpleinen, straten, skate-infrastructuur enzovoort. De ervaring is dat gemeentebesturen momenteel inderdaad veel energie stoppen in dergelijke dikwijls buurtgerichte bevragingen.

– *Complementariteit van het jeugdwerkbeleid op het Vlaams, provinciaal en lokaal beleidsniveau*

Mevrouw Mieke Van Hecke stelt zich vragen bij het op de helling zetten van het complementaire jeugdwerkbeleid tussen de 3 beleidsniveaus. Vooral de geruchten over het inschuiven van het provinciale decreet in het lokale decreet lijken gevaarlijk, omdat de provincies in dit geval geen eigen klemtonen kunnen leggen in het bovenlokale jeugd-

werkbeleid. Zij zullen in dit geval ook niet langer bereid zijn om hiervoor de nodige financiële middelen te voorzien.

De minister deelt mee dat in het kader van de herwerking van het decreet op het provinciaal jeugdwerkbeleid ernstig wordt nagedacht over de mogelijke samensmelting ervan met het decreet op het lokaal jeugdwerkbeleid. De term "invoeging" is hierbij minder correct. De minister aanvaardt de eerste verwondering van het Parlement en het werkveld over dit gegeven. Hij daagt hen echter uit om dit als een bestuurlijke verbetering te zien, eerder dan een afstraffing. De samensmelting kadert in een streven om de verschillende decreten en reglementeringen in Vlaanderen betreffende jeugd en jeugdwerkbeleid onder te brengen in twee grote decretale entiteiten. Een eerste decreet zou gelden voor alle aangelegenheden met een ruime Vlaamse relevantie, en een tweede decreet dat de decentralisatie van het jeugdbeleid en jeugdwerkbeleid regelt naar de provinciale en lokale besturen. De samensmelting moet het mogelijk maken dat beide beleidsniveaus hun doelstellingen en acties nog beter op elkaar zullen afstemmen, vooral wat betreft de inter- en supragemeentelijke jeugdwerkinitiatieven.

Bovendien is de decentralisering, zoals geregeld in het decreet op het lokaal jeugdwerkbeleid en het decreet op het provinciaal jeugdwerkbeleid zo gelijkaardig, dat het vreemd zou zijn dat men niet probeert om deze te doen samenvallen. De vrees dat één van beide bestuurslagen onvoldoende zou worden erkend of er financieel zou op achteruitgaan, is absoluut niet de intentie. Dit blijkt immers ook niet uit de visietekst die terzake werd klaargestoomd. Ook de argumentatie dat dit vooral voor de lokale jeugdwerkingen en de lokale besturen de grootste onduidelijkheid met zich zou meebrengen, is onterecht. De minister is geen zins van plan om de regelgeving van de lokale besturen en de VGC, zoals die voorligt in het ontwerpdecreet, inhoudelijk te wijzigen. Het enige waar wordt aan gedacht is een nieuw hoofdstuk dat eventueel wordt aangehecht, betreffende de intergemeentelijke samenwerking en het provinciale niveau. Een eerste voorzichtige oefening heeft immers geleerd dat de samensmelting van beide decreten moet gebeuren met respect voor de eigenheid van beide bestuursniveaus. Men moet dit proces echter bekijken vanuit de discussie over het kerntakenbeleid en de intergemeentelijke samenwerking.

– *Jeugdwerkbeleid in de Brusselse gemeenten en de betrokkenheid van de VGC*

Mevrouw Mieke Van Hecke meent dat er over het algemeen te weinig rekening is gehouden met de moeilijke opstelling van de Brusselse gemeenten. Er wordt voortdurend uitgegaan van een nauwe samenwerking tussen de gemeentelijke overheid en de initiatieven zelf. Het spreekt voor zich dat dit in Brussel niet vanzelfsprekend is. Allerlei gemeentelijke en andere initiatieven (bijvoorbeeld buitenschoolse opvang, samenlevingscontracten, SIF, gemeentelijk cultuurbeleidsplan, ruimtelijk structuurplan,...) worden verondersteld samen te werken en te streven naar een geïntegreerd jeugd(werk)beleid. Hierbij aansluitend moet bijvoorbeeld elke gemeente aantonen dat de eigen inbreng niet "werd verminderd". De gemeenten moeten ook resultaatsindicatoren opgeven per geformuleerde beleids optie. Wellicht behoort dit tot de taken van de VGC, in plaats van de gemeentebesturen in Brussel. Toch zou het een kleine moeite geweest zijn om dit ook expliciet te vermelden in de teksten. Waarom heeft men in het decreet echter geen aansporing naar de Brusselse gemeenten gemaakt? Er zouden stimulansen in verwerkt kunnen worden die de gemeenten aanzetten tot initiatieven in het Vlaamse jeugdwerkbeleid.

De minister stelt formeel dat de jeugddienst van de VGC van bij het begin werd uitgenodigd op de vergaderingen van de stuurgroep. Er zijn een twaalfstal vergaderingen geweest, waarop zij vaak aanwezig waren. Van bij de start van het decreet plaatselijk jeugdwerkbeleid is voor de VGC in 6 percent als voorafname voorzien. Dat is later teruggebracht tot 5 percent, omdat de centra voor werkende jongeren op dat ogenblik werden overgeheveld. Later werd dit opnieuw op 6 percent gebracht na een resolutie in het Vlaams Parlement.

Het herziene decreet blijft bepalen dat 6 percent van het budget dat door de Vlaamse Gemeenschap ter beschikking wordt gesteld, gereserveerd blijft voor de uitvoering van het jeugdwerkbeleidsplan van de Vlaamse Gemeenschapscommissie ten behoeve van de Nederlandstalige jeugd in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. Dit percentage is gesteund op een aantal argumenten. Ten eerste steunt de verdeelsleutel die voor de gemeenten van het Vlaamse Gewest wordt toegepast, op het aantal kinderen en jongeren. Dit criterium kan in Brussel niet adequaat worden toegepast. Het jeugdwerk in Brussel bevindt zich bovendien in een bijzondere

situatie, waaruit buitengewone behoeften af te leiden zijn. Dit komt door combinatie van grootschaligheid en tweetaligheid. Verder worden er geen extra subsidies toegekend voor de ondersteuning van jeugdwerkinitiatieven werkend met maatschappelijk achtergestelde kinderen en jongeren. De Vlaamse Gemeenschapscommissie kan bovendien geen beroep doen op extra middelen uit de prioriteitenpot ; en wordt ook niet extra gehonoreerd (vanuit het decreet op het provinciaal jeugdwerkbeleid) voor taken die zij ten aanzien van het regionale jeugdwerk waarneemt.

De VGC beschikt momenteel over 764.206 Euro. In het nieuwe decreet wordt dit 967.860 Euro, wat een stijging betekent met 203.654 Euro, of een stijging van meer dan 26 percent.

– *Verlaging van de leeftijdsgrens voor het lokale jeugdwerk*

De heer Herman Lauwers vreest voor enkele nefaste gevolgen van de verlaging van de leeftijdsgrens voor het lokale jeugdwerk. Jeugdwerk mag immers niet verglijden naar kinderopvang. Deze leeftijdsverlaging dreigt het afhaken te bevorderen van de leeftijdsgroepen boven de twaalf jaar, omdat zij niet willen worden geassocieerd met zeer jonge kleuterleeftijden. Daardoor ontstaat ook een verlaging van de leeftijd van monitoren en begeleiders. Uit de hoorzitting bleek dat de leeftijdsverlaging voor sommige categorieën van jeugdwerk aangewezen is, maar zelf meent de spreker dat deze leeftijdsverlaging zal leiden tot een algemene trend in het jeugdwerk, wat hij betreurt. De kinderen zullen vooral in plaatselijke afdelingen zo snel mogelijk worden ‘gevangen’ in allerlei initiatieven, waardoor een neerwaartse leeftijdsspiraal zal ontstaan. Dit zal negatieve gevolgen hebben op de kwaliteit van het jeugdwerk, en zal ook de grens doen vervagen tussen sociaal-cultureel werk en andere vormen van kinderbegeleiding.

De heer Jos Stassen deelt de bezorgdheid van de heer Herman Lauwers. Het jeugdwerk mag niet verglijden naar vormen van begeleiding van kleuters. De jeugdraad moet daarom nadenken over de concrete organisatievormen die zullen worden aangeboden.

De minister vreest helemaal niet voor een “verkleuterling” van het jeugdwerk.

De effectieve decretale leeftijdsverlaging houdt immers op het terrein geen verplichting in. Jeugdwerkinitiatieven kunnen autonoom blijven kiezen vanaf welke leeftijd ze een werking aanbieden.

Jeugdbewegingen kunnen de instroom zo vanaf 6 jaar blijven organiseren, jeugdhuisen vanaf 14 jaar. Wel geeft de verlaging van de leeftijd een antwoord op een soort van rechtsvacuüm dat op het terrein is ontstaan. Heel wat lokale jeugdwerkinitiatieven hebben immers een aanbod naar jongeren jonger dan zes jaar (elke zomer alleen al 50.000 kinderen) maar worden daar dikwijls door de lokale besturen niet voor erkend of gehonoreerd omdat er geen decretale basis is. Nochtans bieden heel wat speelpleinwerkingen en (vakantie)ateliers op een verantwoorde en kwalitatieve manier een alternatief aan voor de kinderopvang in de vakantieperiodes. Het alternatief is niet alleen inhoudelijk en methodisch anders, het verruimt ook de keuzevrijheid van de ouders, en, nog belangrijker, van de kinderen zelf.

De minister gelooft dan ook niet dat de erkenning van een bestaande situatie tot een verhoogde concurrentie tussen werkvormen binnen het jeugdwerk of jeugdwerkinitiatieven zal leiden. Bovendien is deze leeftijdsverlaging een zoveelste stap naar een effectieve afstemming van allerlei initiatieven voor kinderen en jongeren in de vrije tijd. Het moet als dusdanig helemaal niet gezien worden als een inschrijven in een opvangvisie, maar als een vrijwaren van de eigenheid van het jeugdwerk in een groeiend en breed spectrum van mogelijkheden.

Mevrouw Mieke Van Hecke deelt het standpunt van de minister dat het niet opnemen van de leeftijdsverlaging zou neerkomen op een bestraffing van sommige reeds bestaande jeugdwerkinitiatieven. Sommige lokale subsidiereglementen inzake speelpleinwerking hanteren reeds een verlaagde leeftijd. De diverse keuzemogelijkheden die hier aan de kinderen worden aangeboden betekenen ongetwijfeld een meerwaarde voor het jeugdwerk. Derhalve moet deze mogelijkheid worden ingeschreven, zonder hiertoe te verplichten. De spreker meent dat elke jeugdwerkvorm zelf moet evalueren of zij al dan niet de verlaagde leeftijdsgrens hanteren. Bij andere dan de klassieke jeugdverenigingen zou het inderdaad spijtig zijn indien de leeftijd niet zou worden verlaagd. De leeftijd moet met andere woorden worden aangepast aan de werkvorm.

De heer Herman Lauwers wil de discussie niet op de spits drijven. Hij ziet een aantal positieve argumenten, maar vreest dat vooral lokale initiatieven zullen bezwijken onder de druk die wordt uitgeoefend om te komen tot een algemene leeftijdsverlaging. Zo zijn er speelpleinwerkingen bekend die worden georganiseerd door een dienst voor kin-

deropvang, en die tijdens de vakanties de begeleiders van de kinderopvang inschrijven als monitoren. De kinderen die toevallig zes jaar of ouder zijn worden dan als deelnemers aan de speelpleinwerking ingeschreven. Door de voorgestelde leeftijdsverlaging zal dat nu kunnen gebeuren vanaf de leeftijd van 3 jaar.

Mevrouw Mieke Van Hecke meent dat aan de ouders en kinderen de keuzemogelijkheid moet geboden worden tussen de sfeer van de kinderopvang en de sfeer van de speelpleinwerking, en dat de lokale initiatieven zich hieraan moeten aanpassen.

De heer Herman Lauwers noemt dit een idealisering die niet zal weerstaan aan de plaatselijke dynamiek die zal leiden tot een algemene leeftijdsverlaging. Hij vreest concreet voor de werking van de jeugdbewegingen. Bovendien vreest hij ook een praktisch probleem betreffende de af te sluiten verzekeringen, omdat verzekeringsmaatschappijen niet happig zijn op de geplande leeftijdsverlaging.

De minister neemt zich voor om met de betrokkenen concrete afspraken te maken om misbruiken te voorkomen, en om samenwerking te bevorderen.

3. Artikelsgewijze bespreking en stemming

Artikel 1

Artikel 1 wordt zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 2

Een amendement nr. 1 voorgesteld door de heren Peter De Ridder, Marino Keulen, Jos Stassen en mevrouw Mieke Van Hecke (*Parl. St. VI. Parl. 2000-2001, nr. 686/2*) strekt ertoe dit artikel te vervangen door wat volgt :

“Artikel 2

In het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid, gewijzigd bij de decreten van 22 november 1995, 20 december 1996, 12 mei 1998 en 22 de-

cember 1999, worden in artikel 2 de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in de eerste definitie wordt het woord “zes” vervangen door het woord “drie” ;

2° de volgende definitie wordt toegevoegd :

"gemeentelijke jeugdraad : de gemeentelijke jeugdraad zoals bepaald in artikelen 8bis tot en met 8septies. " . "

De indieners stellen dat met dit artikel de leeftijds grens voor het lokale jeugdwerk wordt verlaagd van zes naar drie jaar. Hiermee wordt beantwoord aan een duidelijke realiteit. In heel veel gemeenten richten de lokale speelpleinwerkingen, crea-ateliers en de grabbelpaswerkingen zich immers tot kinderen vanaf drie jaar. De leeftijdsverlaging is geen verplichting voor de lokale jeugdwerkinitiatieven. De lokale jeugdwerkinitiatieven kunnen autonoom beslissen vanaf welke leeftijd zij een werking blijven ontplooiën.

Als jeugdwerk wordt gezien als een vorm van sociaal-cultureel werk voor kinderen en jongeren, kan het model van professor Luc Dekeyser (KUL) worden getoetst op drie- tot zesjarigen. Luc Dekeyser situeert sociaal-cultureel werk op de doorsnede van vier domeinen : recreatie, welzijn, educatie en cultuur.

Recreatie : kleuters maken, net zo goed als oudere kinderen, plezier al of niet samen met andere kinderen en begeleiders. Onderzoek wijst uit dat de invloed van andere kinderen op de ontwikkeling van kinderen vanaf ongeveer drie jaar groter wordt dan de invloed van volwassenen. Bovendien bieden heel wat jeugdwerkinitiatieven (speelpleinen, kleuterateliers,...) een uitdagende omgeving met heel wat impulsen waar kleuters gretig op ingaan. Daarnaast is intens speelplezier voor kleuters even goed kenmerkend als voor zes- tot twaalfjarigen.

Welzijn : jeugdwerk geeft kansen tot ontplooiing en ontwikkeling, ook aan kleuters. Bovendien beantwoordt dit aan een evolutie van zorgverbreding (een plaats voor alle kinderen, ongedwongen samen spelen).

Educatie : ontwikkeling van het zelfbeeld begint op kleuterleeftijd (wat kan ik ? wie ben ik ?). Hetzelfde gebeurt voor de sociale vaardigheid, cognitieve en motorische ontplooiing. Recent onderzoek bewijst dat kleuters reeds “actorschap” inzake participatie ontwikkelen. Experimenteren is een drang die zich reeds voor de 6-jarige leeftijd ontwikkelt.

Verschillende onderzoeken focussen op het belang van het omgaan met gevoelens (alleen zijn, spanning, blij gevoel...).

Cultureel : kennis maken met “cultureel erfgoed” (via de thema’s die begeleiders aanreiken) en het zelf “cultuur” produceren (bijvoorbeeld creativiteit van kleuters stimuleren) kan reeds vanaf kleuterleeftijd.

De heer Herman Lauwers verwijst naar de bedenkingen die hij heeft geuit bij de leeftijdsverlaging, en wenst zich bij deze stemming te onthouden. Ter stemming voorgelegd wordt amendement nr. 1 en het aldus geamendeerde artikel 2 aangenomen met 8 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 3

Dit artikel wordt zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 4

Een amendement nr. 2 voorgesteld door de heren Peter De Ridder, Marino Keulen, Jos Stassen, Herman Lauwers en mevrouw Mieke Van Hecke (Stuk 686/2) strekt ertoe vóór 1°, dat 1°bis wordt, een nieuw 1° in te voegen, dat luidt als volgt :

“1° in § 1, tweede lid, worden de woorden “Brussels Hoofdstedelijk Gewest” vervangen door de woorden “tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad” ;”.

De indieners stellen dat het hier een technisch amendement betreft.

Een amendement nr. 3 (Stuk 686/2) van dezelfde indieners strekt ertoe een 4° toe te voegen, dat luidt als volgt :

“4° Een § 6 wordt toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 6. De gemeenteraad en het college van burgemeester en schepenen kunnen, voor de toepassing van dit decreet, bevoegdheden overdragen aan respectievelijk de districtsraden en de bureaus van de districtsraden. In dit geval moet het gemeentebestuur één gecoördineerd jeugdwerkbeleidsplan opmaken.”.

In § 6 van dit artikel, aldus de indieners, wordt voor die gemeentebesturen, die voor hun gemeente ook districtsraden hebben geïnstalleerd volgens artikel 340 van de nieuwe gemeentewet, de mogelijkheid gelaten om bepaalde aspecten uit hun jeugdwerkbeleid over te hevelen naar de districten. Hierbij kan gedacht worden aan een adviesbevoegdheid voor de jeugdraden van de verschillende districten, het mogelijk maken van een gedeeltelijke inhoudelijke invulling van het jeugdwerkbeleidsplan door de districten,... Wel is het zo dat het gemeentebestuur van deze gemeente moet blijven instaan voor de coördinatie van de input uit de verschillende districten en bijgevolg één coherent jeugdwerkbeleidsplan bij de Vlaamse regering moet indienen.

Inzake de aanpassing van de planningsperiode merkt mevrouw Mieke Van Hecke op dat de wijziging van drie naar vijf jaar voor VGC begrijpelijk is, maar men moet wel beseffen dat dit gevolgen kan hebben bij een volgende decreetswijziging want pas over 15 jaar zal de start van een planningsperiode in Brussel en in de Vlaamse gemeenten weer gelijk zijn.

De minister meent dat dit geen essentieel probleem is, omdat wijzigingen steeds zullen verwijzen naar de concrete planningsjaren. Dit kan los staan van de inwerkingtreding van decreten in het algemeen, die voor de VGC eventueel op een ander moment in werking treden.

Mevrouw Mieke Van Hecke stipt ook aan dat de jeugdraad inzake de opgesomde beleidsmaatregelen voor kadervorming enige bezorgdheid heeft geuit over het wegvallen van de 5%-regel. De jeugdraad heeft in zijn advies hierover gesteld dat hij over een paar jaar wil evalueren of het wegvallen van deze verplichting er niet toe heeft geleid dat er minder in kadervorming wordt geïnvesteerd. De spreker vindt dit een goede oplossing en indien nodig moet de decretale verplichting opnieuw ingeschreven worden want de 5 %-kadervormingregel was oorspronkelijk bedoeld om de kwaliteit van het jeugdwerk te verhogen en dat blijft een belangrijke doelstelling.

De minister benadrukt dat de kadervorming wordt overgelaten aan het lokaal overleg. Dit betekent echter niet dat deze minder belangrijk wordt, al is ze niet afdwingbaar. Er gebeurt echter wel een evaluatie op de kwaliteit van de kadervorming. De meeste gemeenten besteden momenteel trouwens meer dan vijf procent aan kadervorming.

Mevrouw Mieke Van Hecke meent dat de ruime aandacht van lokale besturen voor de kadervor-

ming precies het gevolg is geweest van het decretaal opleggen van deze verplichting.

De heer Herman Lauwers wijst erop dat de decretaale verplichting tot kadervorming, met een aparte budgettering via de vijf percent-norm, ook ongewenste neveneffecten heeft gehad. Door het feit dat op deze wijze voor de kadervorming een aanzienlijk bedrag werd voorbehouden, stegen ook de cursusprijzen. Bovendien verschoof het accent van de kadervorming via landelijke organisaties, naar kadervorming die door de jeugddiensten van de gemeenten zelf wordt georganiseerd. De spreker pleit ervoor dat in de uitvoeringsbesluiten de kadervorming wordt gespecificeerd als kadervorming die wordt verstrekt door gespecialiseerde diensten van landelijke organisaties, en niet via lokale initiatieven.

De heer Jos Stassen, commissievoorzitter, stelt voor dat het amendement wordt geïnterpreteerd binnen de grenzen van de zonet gemaakte nuances.

Ter stemming voorgelegd worden de amendementen nrs. 2 en 3, evenals het aldus geamendeerde artikel 4 unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 5

Dit artikel wordt zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 6

Mevrouw Mieke Van Hecke vindt het spijtig dat door de strafmaatregel van de 80 percent, precies het jeugdwerk wordt getroffen dat op eigen initiatief een jeugdwerkbeleidsplan heeft opgemaakt, en waartoe de gemeente niet zelf het initiatief heeft genomen. De spreker zag liever een maatregel die de gemeente treft, in plaats van het jeugdwerk, dat bovendien al de extra inspanning – ongetwijfeld ook financieel – moet leveren voor het zelf opstellen van het jeugdwerkbeleidsplan en het jeugdruimteplan.

De heer Herman Lauwers begrijpt de bekommernis, maar stipt aan dat de 80 percent die wordt uitgekeerd, dan ook uitsluitend naar de initiatieven zelf gaat, en dat de gemeente van deze middelen niets kan aanwenden voor het financieren van eigen initiatieven. Daarom staat deze 80 percent in een behoorlijke verhouding tot de 100 percent voor gemeentelijke initiatieven.

De minister sluit zich hierbij aan. In concreto betreft het trouwens enkel de faciliteitengemeenten waar men kan spreken van een bewuste weigering om jeugdwerkbeleidsplannen op te maken. Precies daar is er ook extra ondersteuning via de vzw De Rand voor het opmaken van de jeugdwerkbeleidsplannen, zodat, aangevuld met de 80-percent financiering behoorlijk wat middelen kunnen worden aangewend.

Ter stemming voorgelegd wordt artikel 6 unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 7

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt zich af, of de middelen voor de VGC ook de opdracht omvat inzake aandacht voor maatschappelijk achtergestelde kinderen en jongeren.

De minister bevestigt dit. De criteria zijn zeker van toepassing, maar zijn in de praktijk echter niet altijd toepasbaar.

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat 20 percent wordt voorbehouden voor de gemeentebesturen, om tegemoet te komen aan één of meer prioriteiten die voor een periode van minstens drie jaar worden vastgesteld door de Vlaamse regering. Zoals het momenteel in het decreet wordt geformuleerd, volstaat het volgens de jeugdraad om in de planning enkel “theoretisch” aandacht te hebben voor deze prioriteit, terwijl de middelen in de praktijk voor totaal andere zaken kunnen worden aangewend, die niets met jeugdruimte te maken hebben. De spreker hoopt dat in de uitvoeringsbesluiten een effectieve koppeling wordt ingebouwd zodat de middelen ook effectief voor deze prioriteit worden aangewend.

De minister meent dat er voldoende garanties in het decreet en de uitvoeringsbesluiten zijn opgenomen, dat alle acties ook effectief worden uitgevoerd. Zo staat in het uitvoeringsbesluit rond het jeugdruimteplan dat wanneer blijkt dat bepaalde acties uit het jeugdruimteplan onvolledig werden uitgevoerd, het verhoogd trekkingsrecht dan volledig wordt teruggevorderd. Daarnaast zijn er ook uitgebreide bezwaarmogelijkheden als zou blijken dat het gemeentebestuur het jeugdwerk zwaar benadeelt.

Wat de minister betreft is de verantwoordingsplicht ten opzichte van het particuliere jeugdwerk hier trouwens ook van kracht.

Een jeugdruimteplan dat meer wil zijn dan enkel en alleen een jeugdwerkruimteplan, zo stelt de minister, moet onevenredig meer niet-subsidiabele uitgaven met zich meebrengen zoals bijvoorbeeld buitengewone uitgaven voor speelbossen, gemeentelijke fuifzalen, skate- en skeelerinfrastructuur, speluitnodigende tegels in de voetpaden, aanleg van verharde ondergronden op speelpleinen voor het recreatief balsporten, enzovoort. Subsidiabele uitgaven zijn werkingskosten en infrastructuurkosten van het particuliere jeugdwerk. De loskoppeling laat toe dat er een verschuiving van de gemeentelijke middelen naar de buitengewone begroting gebeurt. Op deze manier kunnen voornoemde projecten, maar bijvoorbeeld ook lokalenprojecten voor minder kapitaalkrachtige jeugdwerkinitiatieven gerealiseerd worden. Het is trouwens een toenemende tendens dat de lokale besturen de huisvestingsverantwoordelijkheid van particuliere eigenaars, kerkfabrieken en anderen overnemen.

De argumentatie dat bijvoorbeeld speelpleinen en –bossen ook kunnen worden toegewezen aan verenigingen, vzw's en bewonersraden is volgens de minister wel juist, maar iedereen weet ook wel dat dit slechts heel uitzonderlijk het geval is. De impuls is dan ook duidelijk eerder planmatig dan financieel en leidt tot vormingsinitiatieven, het klaarstomen van werkinstrumenten en thematische brochures van het landelijk jeugdwerk, het steunpunt of de steunpuntachtigen (zo waren er al initiatieven van bijvoorbeeld de katholieke jeugdraad, virus, de kinderrechtencoalitie, vvj, ...).

De gemaakte keuze is ook een vertrouwen in de communicatieve planning, zo stelt de minister. Het overleg tussen de gemeentebesturen en het jeugdwerk moet leiden tot evenwichtige en juiste beslissingen. Hij gelooft dan ook in de goede intenties van de meeste gemeentebesturen. Het bewijs daarvan wordt jaarlijks door vele gemeenten geleverd die nu al voor het particuliere jeugdwerk grote inspanningen doen. Deze gemeenten mogen niet worden afgestraft omwille van de achterblijvers. De minister gelooft ook in de kritische ingesteldheid en de mondigheid van de lokale jeugdraden die niet zullen nalaten wantoestanden te contesteren.

De controlelast van de afdeling jeugd en sport wordt hierdoor trouwens beperkt. De gelijklopende bewijslast is immers moeilijk voor een weinig stabiele en fluctuerende buitengewone begroting.

De loskoppeling vermijdt volgens de minister subsidiabele spitstechnologie, waarbij bijvoorbeeld huurgeld wordt gevraagd voor het gebruiken van

de gemeentelijke jeugdheden en anderzijds dan subsidies worden gegeven voor de huurkosten van de jeugdwerkinitiatieven.

De vrees dat het verhoogd trekkingsrecht in overgrote mate bij de gemeentebesturen zal terecht komen en eventueel een sneeuwbal effect tot gevolg zal hebben, noemt de minister ongegrond. De geschiedenis van dit decreet leert immers dat gemeentebesturen nog steeds in toenemende mate investeren in het lokale jeugdwerk.

Mevrouw Mieke Van Hecke is akkoord met de stelling dat de gemeenten heel wat inspanningen leveren voor het lokaal jeugdwerkbeleid. Men is het echter aan zichzelf verplicht om te controleren of de middelen die voorzien worden voor een specifieke beleidsprioriteit, ook effectief hiervoor worden aangewend. Deze garantie is er op dit ogenblik niet. Zij deelt derhalve niet het optimisme van de minister, en kondigt aan dat zij zich bij de stemming van dit artikel zal onthouden.

De minister blijft bij zijn standpunt dat er wel degelijk voldoende garanties werden ingebouwd.

Een amendement nr. 4 voorgesteld door de heren Peter De Ridder, Marino Keulen, Jos Stassen, Herman Lauwers en mevrouw Mieke Van Hecke (Stuk 686/2) strekt ertoe in de voorgestelde tekst van artikel 6, § 2, eerste lid, 1°, op de derde en vierde regel, de woorden "Brusselse Hoofdstedelijke Gewest" te vervangen door de woorden "*tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad*".

De indieners stellen dat het hier een technisch amendement betreft.

Het amendement nr. 4 wordt unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel 7 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 8

Dit artikel wordt zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 9

Mevrouw Mieke Van Hecke meent dat het inschrijven van bezwaarprocedures van fundamenteel be-

lang is. Zij vreest echter dat, gezien het tekort aan personeel, de administratie niet in staat zal zijn om bij conflicten ter plaatse te kunnen bemiddelen. Dit is nochtans een belangrijk moment, want als het tot sancties komt, wordt niet alleen de gemeente financieel gestraft via een inhouding van de middelen. De sanctie treft ook onrechtstreeks het jeugdwerk zelf, wat niet de bedoeling kan zijn. Daardoor moet een jeugdwerkinitiatief goed afwegen of het wel klacht zal indienen.

Ter stemming voorgelegd wordt artikel 9 unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 10

De heer Herman Lauwers verwijst naar de invoeging van artikel 8bis. Hij vindt het positief dat de oprichting van een jeugdraad in elke gemeente als een decretale verplichting werd vastgelegd, zelfs al is dit in de meeste gemeenten reeds gerealiseerd.

Mevrouw Mieke Van Hecke meent dat de oprichting en samenstelling van de jeugdraden beter wordt geregeld in een apart decreet. De opdracht van een jeugdraad is immers veel ruimer dan enkel de advisering inzake jeugdwerkbeleidsplanning. De jeugdraad is er nodig voor het jeugdwerk en het jeugdbeleid in het algemeen. Daarom zou elke gemeente moeten verplicht worden om een jeugdraad op te richten, ook al stapt de gemeente niet in dit specifieke decreet op het jeugdwerkbeleid.

De minister meent dat de verplichting tot het oprichten van een jeugdraad in het algemeen geldt. Hij verwijst naar het ingevoegde artikel 8bis, § 1, waar uitdrukkelijk wordt vermeld dat de jeugdraad wordt opgericht “met het oog op de organisatie van het overleg en de inspraak bij de voorbereiding en de uitvoering van het jeugdbeleid”. Pas nadien komt de zinssnede dat dit inzonderheid gebeurt voor “de opmaak en de uitvoering van een gemeentelijk jeugdwerkbeleidsplan”.

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt ook aandacht voor het standpunt van de Vlaamse jeugdraad, die vraagt dat ook dat anderen dan afgevaardigden van Nederlandstalige plaatselijke jeugdwerkinitiatieven en geïnteresseerde individuele kinderen en jongeren kunnen betrokken worden bij de jeugdraad. Hierbij wordt vooral gedacht aan deskundigen. De Vlaamse jeugdraad verzet zich ook tegen coöptatie, en wil dat een huishoudelijk reglement bepaalt wie lid kan worden.

Een amendement nr. 5 voorgesteld door de heren Peter De Ridder, Marino Keulen, Jos Stassen, Herman Lauwers en mevrouw Mieke Van Hecke (Stuk 686/2) strekt ertoe in de voorgestelde tekst van artikel 8bis, § 2, eerste lid, op de eerste regel, de woorden “Brusselse Hoofdstedelijke Gewest” te vervangen door de woorden “*tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad*”.

Een amendement nr. 6 van dezelfde indieners (Stuk 686/2) strekt ertoe in de voorgestelde tekst van artikel 8bis, § 2, tweede lid, op de derde en vierde regel, de woorden “Brusselse Hoofdstedelijke Gewest” te vervangen door de woorden “*tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad*”.

De indieners stellen dat het in beide amendementen een technisch amendement betreft.

Ter stemming voorgelegd worden de amendementen nrs. 5 en 6, en het aldus geamendeerde artikel 10 unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikelen 11 tot en met 13

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 14

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt of de vernoemde sociaal-geografische indicatoren op hun relevantie werden onderzocht. Ze stelt vast dat men in sommige gemeenten afgelopen periode over zeer ruime middelen kon beschikken, terwijl andere gemeenten ook uit eigen middelen moesten putten om de initiatieven te kunnen financieren.

De minister bevestigt dat er inderdaad een factoranalyse werd verricht. Dit leidde tot twee mogelijke opties, namelijk de weerhouden sociaal-geografische indicatoren of een clustermethode. Door de gekozen optie werden 43 gemeenten geselecteerd, waarvan 6 nieuwe. Drie gemeenten worden opgevestigd, en 5 gemeenten vallen weg. De factoranalyse wordt ter beschikking gesteld van de leden.

Ter stemming voorgelegd wordt artikel 14 unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 15

Nadat mevrouw Mieke van Hecke de indieners had gewezen op de inconsistenties bij de formulering van de inwerkingtreding, wordt een amendement nr. 7 voorgesteld door de heren Peter De Ridder, Marino Keulen, Jos Stassen, Herman Lauwers en mevrouw Mieke Van Hecke (Stuk 686/2) dat ertoe strekt dit artikel te vervangen door wat volgt :

“Artikel 15

Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

De in de eerste kolom van onderstaande tabel vermelde artikelen of onderdelen ervan, hebben betrekking op het decreet van 9 juni 1993, zoals gewijzigd door dit decreet. Met betrekking tot de bedragen die in euro worden vermeld in de tweede kolom van deze tabel, gelden vanaf de datum van inwerkingtreding van de betrokken bepaling tot en met 31 december 2001 de bedragen die in Belgische frank worden vermeld in de derde kolom.

<i>Artikel 6, § 1.</i>	<i>Zestien miljoen honderdeenendertigduizend euro</i>	<i>Zeshonderd vijftig miljoen zevenhonderdduizend frank</i>
<i>Artikel 6, § 2, 3°</i>	<i>Twee miljoen achthonderdeenenvijftigduizend euro</i>	<i>Honderdvijftien miljoen frank</i>
<i>Artikel 9quater</i>	<i>Twee miljoen achthonderdeenenvijftigduizend euro</i>	<i>Honderdvijftien miljoen frank“.</i>

De indieners wijzen erop dat de inwerkingtreding van voorliggend ontwerp van decreet nauwkeurig moet worden afgewogen. De regering moet immers eerst nog sleutelen aan de verfijning van de uitvoeringsbesluiten. Om de leesbaarheid van het artikel te verhogen wordt tevens voorgesteld om de vermelde bedragen in tabelvorm weer te geven, en wordt uitdrukkelijk verwezen naar het decreet van 9 juni 1993.

Een ontwerp van de uitvoeringsbesluiten werd reeds aan de commissieleden voorgelegd. Mevrouw Mieke Van Hecke is verheugd dat hierin de verplichting tot motivering werd opgenomen, o.a. wanneer de gemeente bepaalde jeugdwerkinitiatieven organiseert naast reeds bestaande initiatieven. De spreker merkt wel op dat de minister in de uitvoeringsbesluiten niet enkel een datum moet vastleggen waarop de jeugdwerkbeleidsplannen bij de gemeenteraad moeten worden ingediend, maar ook moet bepalen wanneer deze finaal bij de administratie moeten worden ingediend.

De minister meent dat dit wel degelijk in de uitvoeringsbesluiten is opgenomen. Hij zal het gestelde probleem echter laten onderzoeken.

Ter stemming voorgelegd worden het amendement nr. 7 en het aldus gewijzigde artikel 15 aangenomen met 9 stemmen.

4. Eindstemming

Het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid wordt, zoals geamendeerd, unaniem aangenomen met 9 stemmen.

De verslaggever,

Marino KEULEN

De voorzitter,

Jos STASSEN

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**Artikel 1**

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

In het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid, gewijzigd bij de decreten van 22 november 1995, 20 december 1996, 12 mei 1998 en 22 december 1999, worden in artikel 2 de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in de eerste definitie wordt het woord "zes" vervangen door het woord "drie" ;

2° de volgende definitie wordt toegevoegd :

"gemeentelijke jeugdraad : de gemeentelijke jeugdraad zoals bepaald in artikelen 8bis tot en met 8septies."

Artikel 3

In hetzelfde decreet wordt een artikel 2bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 2bis

De in dit decreet bedoelde jeugdwerkinitiatieven moeten de rechten van het kind eerbiedigen, zoals die gewaarborgd zijn in het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, aangenomen in New York op 20 november 1989, en goedgekeurd bij het decreet van 15 mei 1991. "

Artikel 4

In artikel 3 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1, tweede lid, worden de woorden "Brussels Hoofdstedelijk Gewest" vervangen door

de woorden "tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad" ;

2° aan § 2 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Het jeugdwerkbeleidsplan van de Vlaamse Gemeenschapscommissie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest omvat telkens een periode van 5 jaar en gaat in op 1 januari van het tweede jaar dat volgt op de installatie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Dat jeugdwerkbeleidsplan moet goedgekeurd worden door de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie tijdens het tweede jaar van de bestuursperiode." ;

3° § 3 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 3. Het jeugdwerkbeleidsplan moet minstens de volgende elementen bevatten en gemotiveerd in aparte hoofdstukken beschrijven :

1° een maatschappelijk kader waarin de demografische gegevens en alle voorzieningen voor of door de jeugd en het jeugdwerk worden geduid ;

2° de volgende beleidsmaatregelen :

a) jeugdwerk ondersteunen : de uitgangspunten en de wijze waarop de financiële, materiële en andere ondersteuning van een zo gevarieerd mogelijk jeugdwerk-aanbod zal gebeuren ;

b) kadervorming : de uitgangspunten en de wijze waarop de ondersteuning van de kadervorming voor en door het jeugdwerk zal worden georganiseerd ;

c) toegankelijkheid van het jeugdwerk : de uitgangspunten en de wijze waarop de toegankelijkheid en bereikbaarheid van het jeugdwerk zullen worden ingevuld en waarbij bijzondere aandacht zal worden besteed aan groepen of individuen waarvan de participatie aan het jeugdwerk bemoeilijkt wordt ;

d) participatie en terugkoppeling : de uitgangspunten en de wijze waarop de participatie van en de terugkoppeling naar de jeugd en het jeugdwerk bij het voorbereiden, het uitvoeren en het evalueren van het jeugdwerkbeleidsplan wordt georganiseerd ;

- e) jeugdwerkinfrastructuur : de uitgangspunten en de wijze waarop het beleid ten overstaan van gebouwen en terreinen met een specifieke functie ten behoeve van het jeugdwerk, zal worden gevoerd ;
- f) geïntegreerd jeugdwerkbeleid : de uitgangspunten en de wijze waarop het gemeentelijk jeugdwerkbeleid aansluiting vindt bij andere beleidssectoren en overheden, zowel intra-, als inter- en bovengemeentelijk ;
- g) ruimte voor de jeugd : de uitgangspunten en de wijze waarop het beleid ten overstaan van de totale ruimte voor de jeugd in de vrije tijd zal worden gevoerd ;
- h) communicatie en informatie voor de jeugd : de uitgangspunten en de wijze waarop de communicatie met en de informatie voor de jeugd gestalte zal krijgen.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels waaraan het jeugdwerkbeleidsplan moet voldoen." ;

- 4° in § 4, 1°, worden de woorden "werkzaam op het grondgebied van de gemeente" geschrapt.
- 5° een § 6 wordt toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 6. De gemeenteraad en het college van burgemeester en schepenen kunnen, voor de toepassing van dit decreet, bevoegdheden overdragen aan respectievelijk de districtsraden en de bureaus van de districtsraden. In dit geval moet het gemeentebestuur één gecoördineerd jeugdwerkbeleidsplan opmaken."

Artikel 5

Artikel 4 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 4

Om voor subsidiëring in aanmerking te komen moet het jeugdwerkbeleidsplan, bedoeld in artikel 3, betrekking hebben op jeugdwerkinitiatieven die een kwaliteitsverbetering van de samenleving nastreven door het vervullen van een of meer van de volgende functies :

- 1° ontmoeting ;
- 2° permanente groepsvorming ;
- 3° spel en recreatie ;
- 4° creativiteit ;
- 5° amateuristische kunstbeoefening ;
- 6° vorming ;
- 7° kadervorming ;
- 8° dienstverlening ;
- 9° werken aan maatschappelijke en politieke veranderingen.

Het jeugdwerk kan zich hiervoor richten tot specifieke doelgroepen of specifieke deelgebieden binnen de gemeente. Het jeugdwerkbeleidsplan kan tevens jeugdwerkinitiatieven bevatten waarvan sommige activiteiten georganiseerd worden buiten het grondgebied van de eigen gemeente."

Artikel 6

In artikel 5 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in § 1, eerste lid, worden 2° en 3° vervangen door wat volgt :
 - "2° een jaarplan met opgave van de begrotingsposten van de gemeentelijke begroting die aangewend worden voor de uitvoering ervan ;
 - 3° een werkingsverslag met opgave van de posten van de gemeentelijke rekening voor het uitgevoerde jaarplan." ;
- 2° in § 2, eerste lid, wordt het woord "tweemaal" geschrapt ;
- 3° aan § 2, eerste lid, wordt de volgende bepaling toegevoegd :

"De gemeentelijke jeugdraad wordt een afschrift van deze aanmaning toegestuurd." ;
- 4° in § 2, tweede lid, wordt het woord "aanmaningen" vervangen door het woord "aanmaning", en worden na het woord "subsidiebedrag" de woorden "per gemeente" ingevoegd ;

- 5° aan § 2 wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"In afwijking van artikel 3, § 3, 2°, kan dit jeugdwerkbeleidsplan beperkt worden tot de hoofdstukken a, b, c en d."

Artikel 7

Artikel 6 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1996 en 22 december 1999, wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 6

§ 1. Het krediet dat op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap ter uitvoering van dit decreet wordt uitgetrokken, wordt voor 2002 bepaald op zestien miljoen honderdeenendertigduizend euro. Het wordt jaarlijks aangepast aan de stijging van de index van de kleinhandelsprijzen en moet mee evolueren met de kwalitatieve en kwantitatieve evolutie van het plaatselijke jeugdwerk.

§ 2. Het totale krediet wordt met ingang van 2002 volgens de volgende criteria verdeeld :

- 1° 6 procent wordt toegekend aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie ter uitvoering van het jeugdwerkbeleidsplan in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, voorzover dit plan voldoet aan de criteria, gesteld in dit decreet ;
- 2° 94 procent wordt aan de gemeentebesturen van het Vlaamse Gewest toegekend ter uitvoering van de gemeentelijke jeugdwerkbeleidsplannen, voorzover die plannen voldoen aan de criteria, gesteld in dit decreet ;
- 3° van het in 2° genoemde bedrag wordt ten hoogste 20 procent en ten minste twee miljoen achthonderdeenenvijftigduizend euro op basis van sociaal-geografische indicatoren verdeeld onder gemeentebesturen voor de ondersteuning van jeugdwerkinitiatieven die de toegankelijkheid van het jeugdwerk verhogen voor alle kinderen en jongeren en waarin gewerkt wordt met kinderen en jongeren die zich in een sociaal-cultureel of sociaal-economisch zwakke positie bevinden, onder de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse regering ;
- 4° van het saldo wordt 80 procent verdeeld over de gemeentebesturen op basis van het aantal inwoners jonger dan vijftientig jaar ;
- 5° van het saldo wordt 20 procent voorbehouden voor de gemeentebesturen, om tegemoet te komen aan een of meer prioriteiten die voor een periode van minstens drie jaar worden vast-

gesteld door de Vlaamse regering. De Vlaamse regering stelt deze prioriteiten uiterlijk in de maand januari vast voor het eerste jaar van elke jeugdwerkbeleidsplanperiode. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels voor de verdeling van dit gedeelte van het krediet.

De Vlaamse regering bepaalt uiterlijk in de maand januari voor het eerste jaar van elke jeugdwerkbeleidsplanperiode het deel van het krediet dat op basis van sociaal-geografische indicatoren verdeeld wordt onder gemeentebesturen voor de ondersteuning van jeugdwerkinitiatieven die de toegankelijkheid van het jeugdwerk verhogen voor alle kinderen en jongeren die zich in een sociaal-cultureel of sociaal-economisch zwakke positie bevinden."

Artikel 8

In artikel 7 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1, eerste lid, wordt de vijfde zin vervangen door wat volgt :

"De subsidies kunnen alleen gebruikt worden voor de subsidiëring van :

- 1° de werkingskosten van lokale jeugdwerkinitiatieven ;
- 2° de kosten voor de bouw, de verbouwing, de verwerving of het onderhoud van particuliere jeugdwerkinfrastructuur." ;

2° in § 1 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt :

"De gemeentebesturen zorgen ervoor dat de subsidies verdeeld worden op grond van een subsidiereglement, goedgekeurd in de gemeenteraad of, uitzonderlijk, een inschrijving op naam in de gemeentebegroting." ;

3° § 2 wordt opgeheven.

Artikel 9

In artikel 8 van hetzelfde decreet wordt 4° vervangen door wat volgt :

"4° de wijze waarop de subsidies worden uitbetaald."

Artikel 10

In hetzelfde decreet wordt een hoofdstuk IIbis, bestaande uit de artikelen 8bis tot 8 septies, ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Hoofdstuk IIbis

Organisatie van het overleg en de advisering van het gemeentelijk jeugdbeleid

Artikel 8bis

§ 1. Met het oog op de organisatie van het overleg en de inspraak bij de voorbereiding en de uitvoering van het jeugdbeleid, inzonderheid de opmaak en de uitvoering van een gemeentelijk jeugdwerkbeleidsplan, erkent of richt elke gemeenteraad van het Vlaamse Gewest een of meerdere jeugdraden op.

Er kunnen afzonderlijke jeugdraden worden opgericht voor delen van de betrokken gemeenten. In dit geval moet een overkoepelende jeugdraad worden geïnstalleerd waarin ten minste één vertegenwoordiger van alle erkende jeugdraden is opgenomen. Deze overkoepelende jeugdraad krijgt de naam 'gemeentelijke jeugdraad'. Ook indien de gemeenteraad slechts één jeugdraad erkent, krijgt die deze naam.

§ 2. In het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad moeten door de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie een of meerdere plaatselijke jeugdraden erkend en zo nodig opgericht worden.

De Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie kan daartoe jeugdraden erkennen die opgericht of erkend zijn door gemeenten van het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, voorzover deze raden het Nederlandstalig jeugdwerk bevorderen en hoofdzakelijk zijn samengesteld uit de vertegenwoordigers van de geïnteresseerde Nederlandstalige jeugdwerkinitiatieven en Nederlandstalige kinderen en jongeren uit deze gemeenten.

Wanneer de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie meerdere plaatselijke jeugdraden er-

kent, dan moet een overkoepelende jeugdraad worden geïnstalleerd waarin ten minste één vertegenwoordiger van alle erkende jeugdraden is opgenomen.

De artikelen in dit decreet betreffende de 'gemeentelijke jeugdraad' zijn van overeenkomstige toepassing op de overkoepelende jeugdraad die geïnstalleerd is door de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

§ 3. De bepalingen van artikelen 8ter tot en met 8septies en artikel 9bis van dit decreet zijn van overeenkomstige toepassing op de jeugdraden, erkend of opgericht door de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, op de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en op het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, met dien verstande dat de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie de bevoegdheden van de gemeenteraad waarneemt en het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie de bevoegdheden van het college van burgemeester en schepenen.

Artikel 8ter

§ 1. Zijn lid van de jeugdraad :

1° de afgevaardigden van de geïnteresseerde Nederlandstalige plaatselijke jeugdwerkinitiatieven die een actieve werking kunnen aantonen binnen het grondgebied van de betrokken gemeente ;

2° geïnteresseerde Nederlandstalige kinderen en jongeren uit de gemeente, gecoöpteerd door de jeugdraad.

§ 2. Politieke mandatarissen kunnen geen lid zijn van de jeugdraad.

§ 3. Het lidmaatschap van de jeugdraad kan niet als voorwaarde voor subsidiëring worden gesteld.

Artikel 8quater

Het college van burgemeester en schepenen wijst een of meerdere ambtenaren van de gemeente aan om de vergaderingen van de jeugdraad bij te wonen en het secretariaat ervan waar te nemen.

Artikel 8quinquies

§ 1. Het college van burgemeester en schepenen moet advies vragen aan de jeugdraad over alle aangelegenheden inzake het jeugdbeleid, zoals bedoeld in artikel 4, 7°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

§ 2. De jeugdraad kan op eigen initiatief advies uitbrengen over al die aangelegenheden die de jeugd of het jeugdwerk aanbelangen.

§ 3. Het college van burgemeester en schepenen moet bij het nemen van beslissingen eventuele afwijkingen op de uitgebrachte adviezen motiveren.

Artikel 8sexies

De gemeenteraden bepalen de nadere voorwaarden en modaliteiten van de werking van de jeugdraad, en in elk geval :

- 1° de maatregelen waarmee het recht op informatie van jeugdraad ten aanzien van het college van burgemeester en schepenen wordt gewaarborgd ;
- 2° de termijn binnen dewelke het college van burgemeester en schepenen een gemotiveerd standpunt betreffende de uitgebrachte adviezen inneemt ;
- 3° maatregelen met betrekking tot de openbaarheid van de werkzaamheden van de jeugdraad.

Artikel 8septies

De jeugdraad moet uiterlijk zes maanden volgend op de installatie van een nieuwe gemeenteraad opnieuw worden erkend of opgericht. Het college van burgemeester en schepenen brengt de afdeling Jeugd en Sport hier binnen 20 dagen van op de hoogte.".

Artikel 11

Artikel 9 van hetzelfde decreet, opgeheven bij het decreet van 12 mei 1998, wordt hersteld in de volgende lezing :

" Artikel 9

In afwijking van artikel 3, § 2, van dit decreet ontvangt de Vlaamse Gemeenschapscommissie vanaf 2002 een subsidie ter uitvoering van een jeugdwerkbeleidsplan dat geldig is voor de periode 2002-2005 en dat opgemaakt is in 2001, op voorwaarde dat dit plan voldoet aan de criteria van dit decreet.".

Artikel 12

In hetzelfde decreet wordt een artikel 9bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

" Artikel 9bis

In afwijking van artikel 8septies van dit decreet, krijgen de gemeenteraden die nog geen jeugdraad conform artikel 8bis tot en met 8septies van dit decreet hebben erkend of opgericht, de tijd tot 31 december 2002 om de bestaande adviesraad aan te passen aan de bepalingen van dit decreet of een nieuwe gemeentelijke jeugdraad op te richten. Het college van burgemeester en schepenen brengt de afdeling Jeugd en Sport hier binnen 20 dagen van op de hoogte.".

Artikel 13

In hetzelfde decreet wordt een artikel 9ter ingevoegd, dat luidt als volgt :

" Artikel 9ter

In afwijking van artikel 6, § 2, eerste lid, 5°, van dit decreet wordt de prioriteit voor de jeugdwerkbeleidsplanperiode 2002-2004 vastgesteld als jeugdruimtebeleid.".

Artikel 14

In hetzelfde decreet wordt een artikel 9quater ingevoegd, dat luidt als volgt :

" Artikel 9quater

In afwijking van artikel 6, § 2, tweede lid, wordt het deel van het krediet dat op basis van sociaal-geografische indicatoren verdeeld wordt onder de gemeentebesturen voor de ondersteuning van jeugdwerkinitiatieven die de toegankelijkheid van het jeugdwerk verhogen voor alle kinderen en jongeren die zich in een sociaal-culturele of sociaal-economisch zwakke positie bevinden, voor de jeugdwerkbeleidsplanperiode 2002-2004 bepaald op twee miljoen achthonderdeenenvijftigduizend euro."

Artikel 15

Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

De in de eerste kolom van onderstaande tabel vermelde artikelen of onderdelen ervan, hebben betrekking op het decreet van 9 juni 1993, zoals gewijzigd door dit decreet. Met betrekking tot de bedragen die in euro worden vermeld in de tweede kolom van deze tabel, gelden vanaf de datum van inwerkingtreding van de betrokken bepaling tot en met 31 december 2001 de bedragen die in Belgische frank worden vermeld in de derde kolom.

Artikel 6, § 1	Zestien miljoen honderdeenendertigduizend euro	Zeshonderd vijftig miljoen zevenhonderdduizend frank
Artikel 6, § 2, 3°	Twee miljoen achthonderdeenenvijftigduizend euro	Honderdvijftien miljoen frank
Artikel 9quater	Twee miljoen achthonderdeenenvijftigduizend euro	Honderdvijftien miljoen frank